ANUL IX No. 2601 — EDIŢIA A TREIA — VINERI 2 AUGUST 1896

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP DE LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una înainte

In Bucureşti la Casa administraţiei
In Judeţe şi Streinătate prin mandate poştale
Un an în Ţară 30 Lei; în Streinătate 50 Lei
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Un număr în streinătate 20 bani

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZĂ

Adevĕrul

Să te rereşti Romîne de cuiŭ strein în casă!
V. Alexandri

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

In BUCUREŞTI şi JUDEŢE se primesc numai la ADMINISTRAŢIE

In STREINĂTATE, direct numai la administraţie şi la *toate Oficiile de Publicitate*

Anunciuri la pag. IV . . . . 0,30 b. linia
„ „ III . . . . 2,— lei „
„ „ II . . . . 3,— „ „

Un număr vechiŭ 20 Bani

ADMINISTRATIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
PASAG. BĂNCEI NATIONALE (TELEFON No. 25)

TEMPORA MUTANTUR

Conversiunea partidului liberal în cele mai multe chestiuni s'a făcut atît de grabnic, în cît te minunezi de atîta putere de asimilaţie şi de atîta lipsă de respect superstiţios pentru trecut.

Dacă ne întoarcem cu un an înapoi şi dacă cercetăm limbagiul foilor liberale cu privire la afacerea Brenning-Ressu-Robescu, constatăm că o mare schimbare s'a făcut în partidul liberal. Acum un an, puritanizmul cel mai autentic caracteriza vorbele acestei grupări politice. Moralitatea politică şi probitatea personală găsiseră în aceşti liberali nişte apărători *dezinteresaţi* şi intransigenţi, liberalii cereaŭ justiţie riguroasă, pedepsirea vinovaţilor şi moralizarea păturei conducătoare.

Am avut în tot-d'a-una o stimă mediocră pentru aceşti moralişti de răspîntii, cari, bătîndu-şi pieptul în faţa mulţimei, exercită profesia, foarte puţin onorabilă, de răzbunători ai cinstei insultată. Căci este în tot-d'a-una ceva teatral în atitudinea acestor reclamagii, acestor candidaţi la căpătuială şi la imoralitate.

Şi anul trecut, cînd cu procesul Ressu-Robescu, şi anul acesta, în chestia Malaxa, am fost foarte puţin dispus să cred toate zgomotele exagerate, toate acuzaţiunile interesate ale opozanţilor şi toate răcnetele asurzitoare ale gazetelor.

Partidele politice, în dorul lor de a se sfîşia şi a face cel mai mare rău duşmanului, atacă fără cruţare tot ce are omul mai sfînt, singurul său patrimoniu personal: onoarea.

Dar nu trebuie să tăgăduim că aceste moravuri, nedemne de o lume civilizată şi nedemne de nişte oameni de inimă, le datorim în mare parte păcătoşilor şi netrebnicilor conducători ai partidelor politice. Aceşti oameni cari, de bine de rău, formează elita naţiunei, subordonează intereselor ignobile de partid, toate cele-l'alte principii şi toate cele-l'alte îndatoriri ale omului în societate.

Purtarea miniştrilor liberali în chestia Malaxa nu cred s'o invidieze oamenii cinstiţi. Dar aceşti Domni n'aŭ avut în vedere nici moralitatea publică, nici datoria ce le incumbă de a nu încuraja apucăturile celor malonești. Mai multe zile de-a rîndul, miniştrii, adunaţi în consiliu, aŭ discutat cu interes, nu pentru a stabili răspunderile, nu pentru a găsi cea mai bună soluţie care să fie un mare act de dreptate, nu pentru a izgoni din partidul liberal pe oamenii necinstiţi: de loc. Mai multe zile de-a rîndul, miniştrii, şefii, elita partidului liberal, aŭ discutat cum să poată împăca toate interesele în sînul partidului, cum să menţie în echilibru toate poftele, toate pretenţiile şi toate contingentele electorale.

Credeţi că un singur ministru, dar măcar unul singur, a întrebat: «care să fie vinovatul?» Nici pomeneală. Dar toţi 'şi-aŭ trudit minţile cum să salveze situaţiunea în Galaţi, adică cum să împace şi pe Malaxa, şi pe Sechiari, şi pe Zorilă, şi pe Culoglu, şi prin ce mijloc mai dibaciŭ s'ar putea menţine disciplina în rîndurile partidului şi s'ar evita o dizidenţă care să slăbească nu prestigiul partidului liberal, ci puterea lui electorală.

Eŭ, de cîte ori aud că un primar, un perceptor ori un alt funcţionar a comis o nedelicateţă şi a pus mîna pe banii ce-i eraŭ încredinţaţi, de atîtea ori înalţ din umeri. Căci, din momentul în care miniştrii manifestează în public în favoarea celor necinstiţi şi din momentul în care oamenii de mîna întîia iaŭ, cu ostentaţie, sub protecţiunea lor, pe clienţii tribunalelor corecţionale, evident că celor mai mici, mai săraci, cu mai puţină cultură şi cu o mai mică răspundere trebuie să li se tolereze mai mult.

Dacă miniştrii liberali ar fi fost oameni cinstiţi şi cu o moralitate politică exemplară, negreşit că le-ar fi repugnat să joace rolul nedemn de mijlocitori între D. Malaxa şi antagoniştii săi. Rolul unor bărbaţi cu demnitate şi în tot-d'a-una respectabili, era să se abţină de a judeca un diferend care era de resortul tribunalelor.

Dar membrii familiei liberale aŭ fost, în această afacere, la acelaş nivel moral. Miniştrii aŭ luat sub pulpană pe cei vinovaţi şi aŭ înlăturat cu mîinile lor necurăţeniile aglomerate la primăria din Galaţi, iar primarul Malaxa, fericit că a putut scăpa de pericolul unor judecători mai imparţiali, s'a mulţumit cu două palme părinteşti pe obrajii săi foarte răbdători.

Concluzia tuturor acestor ignominii şi tuturor acestor exemple de micime a caracterului şi de absenţă a demnităţei omeneşti, este că partidul liberal a intrat în stare de putrefacţie.

Const. C. Bacalbaşa

SATIRA POLITICA

Semne de războiŭ

In popor se spune că atunci cînd pisicile se ling pe bot, cînd porcii umblă cu un paiŭ în gură şi cînd raţele bat din aripi, e semn de furtună.

De aceea mi-am zis şi eŭ că trebuie să avem furtună politică, adică războiŭ, cît de curînd.

De la o vreme încoa, pisicile şi cotoii noştri guvernamentali se ling sistematic pe bot, Malaxa se linge cu Stolojan, Sturdza cu Paul Stătescu, Gogu Cantacuzino cu Caligari şi aşa mai departe.

Apoi, vedem pe redactorii *Gazetei* şi a celor-l'alte reptile venind d'inspre poliţie cu fondurile secrete în gură, iar liota de slujbaşi, agenţi şi cei-l'alţi poliţişti, măcăiesc, bat din mîini şi din picioare şi cîntă... nepopularitatea D-lui Sturdza.

Şi cînd toate animalele ocultiste ne daŭ asemenea prevestiri, poftim de tăgăduiţi că sîntem în ajunul unui războiŭ.

Vax.

Abdicarea regelui Greciei

Regele Oton.—Cale revendicătoare.—Cauzele abdicărei.

Regele Oton

Evenimentele din 1861 par a vroi să se repete în Grecia.

Depeşile din Atena, Londra şi Berlin ne vestesc apropiata abdicare a regelui George I-iŭ în favoarea fiiului său mai mare, Constantin.

Dacă această ştire s'ar adeveri, — circumstanţele în cari se prezintă par a o adeveri,—atunci vom avea un al douilea rege grec, pierzîndu-şi tronul din cauza dorinţelor poporului său de a-şi întide domnia peste toată Grecia vechie.

Intr'adevăr, predecesorul actualului rege al Greciei, regele Oton I-iŭ, fu silit a abdica de la tronul grec, fiind-că simţindu-se prea slab de a putea susţine în 1860, cu arma în mînă, pretenţiunile greceşti asupra Tesaliei, Albaniei, Epirului şi insulelor Ioniene, se opuse curentului revoluţionar şi preferă a se retrage la 1861 de pe tronul Greciei.

Aceeaş soartă pare că-l aşteaptă şi pe al douilea rege elen actual, George I-iŭ.

Cale revendicătoare

Ales în 1863 de către adunarea naţională, prinţul Wilhelm de Danemarca, luă numele de George I-iŭ. El întîmpină la început mari greutăţi şi fu silit pentru a nu-şi pierde popularitatea, să urmeze aceeaş cale de revendicare teritorială, pe care o urmaŭ toţi Grecii.

Revoluţiunea din 1866 în Creta, ultimatul Turciei în 1868, conferinţa de la Paris, cîştigarea unei părţi din Tesalia şi Albania, sînt atîtea evenimente cari denotă că regele George luă în serios rolul său de rege al Greciei; dar odată plecat pe această cale de revendicare, regele era condamnat a merge mereŭ înainte, căci se expunea alt-fel de a pierde simpatiile ce cu atîta greutate 'şi-le cîştigase.

Cauzele abdicărei

In aceste circumstanţe, izbucnind revoluţiunea din Creta, regele George era silit a merge cu poporul său, contra presiunilor străinătăţei, care, voind să păstreze statu-quo *în Orient, îndemna pe regele George a se opune cererilor poporului său.*

La începutul revoluţiunei, regele se baza pe concursul ce, la un moment dat, i l-ar fi dat ţarul Rusiei, cu care e în atît de strînse legături de familie şi prietenie. Dar, s'a înşelat. Căci interesul Rusiei fiind, pentru un moment, contrariŭ ori-cărei atingeri la statu-quo *din Orient, regele George se vede părăsit şi pus în dilema: ori a lupta contra cererilor poporului său şi a pierde toate simpatiile, ori a se opune întregei Europe şi a provoca un războiŭ cu Turcia.*

Ştiindu-se însă prea slab de a putea susţine cu arma în mînă drepturile Greciei contra Turciei şi a Europei, regele George pare a prefera să imiteze pe predecesorul său Oton şi să abdice în favoarea fiului său Constantin.

Val.

TIPURI

Amicul Furculescu

A fost deputat de Teleorman şi băga în draci pe deputaţi cu şerpii pe cari îi purta prin buzunare.

Intr'o bună dimineaţă, i-a căşunat pe poliţie. Agenţii şi spionii poliţieneşti îl persecută, îl urmăresc, îl necăjesc în ţară şi în străinătate, nu-l lasă ca să trăiască; îl prigonesc o viaţă întreagă.

Odată, mergînd la un circ în Paris, un domn înalt şi gros vine şi se aşează pe scaunul de alături. Individul scoate o gazetă, începe să citească, apoi se lasă tot mai greŭ peste Furculescu. Inevitabil acesta era un spion poliţienesc.

La otel, cînd dimineaţa pasagerii încep să sune clopoţelul, toţi aceştia sînt învoiţi cu poliţia pentru ca să nu-l lase să se odihnească, ori pentru ca să nu poată ceti în tihnă ziarele.

De la o vreme, nu mai dă mîna cu nimeni, cu nici un cunoscut şi cu nici un vechiŭ prieten; căci toţi sînt spioni poliţieneşti.

Intr'o zi, întîlneşte pe bătrînul Nicolae Ionescu, care îl cunoştea din Cameră. Bătrînul profesor, care nu-i cunoştea mania, cum îl vede, îi întinde mîna şi îi strigă:

— Ei, ce mai faci, Furculescule?

Iar Furculescu, ascunzîndu-şi repede mîinile la spate, răspunse:

— Să piei, nenorocitule! Nu mă aşteptam să te văd şeful spionilor poliţieneşti!

Vă puteţi închipui ce cap a făcut D. Nicolae Ionescu.

Vardalabum.

REFECURI

Favorurile guvernului

S'a publicat în unele ziare o plîngere a mai multor tipografi, cari declară că, de la venirea liberalilor la putere, ei nu mai pot lua nici o lucrare de la autorităţi, de oare-ce se daŭ fără licitaţie şi cu preţuri excepţional de favorabile numai tipografiilor «Voinţa Naţională» şi C. Göbl.

Voinţa, organul D-lui ministru de finanţe, a răspuns numai de cît. Dar ce a răspuns? Ascultaţi:

«Chiar dacă ar fi aşa, nu presa conservatoare ar putea să vorbească, de oare-ce pe vremea guvernelor conservatoare se făceaŭ favoruri scandaloase; dar declarăm că de două luni tipografia *Voinţei* nu are absolut nimic de lucru.

Nu e vorba de cînd are şi de cînd n'are de lucru tipografia *Voinţei*; vorba e: «i s'aŭ dat saŭ nu lucrări fără licitaţie de autorităţi?» La aceasta să răspundă faimoasa foaie guvernamentală, care ştie să calomnieze atît de bine pe cele-l'alte ziare.

Şi nouă ne e permis să facem întrebarea, pentru că nu sîntem un ziar conservator.

Ştim că *Voinţa* n'are să răspundă, pentru că ea ne-a spus deja care îi e părerea: «aşa se făcea şi pe vremea guvernului conservator.»

Adică, la urma urmelor, de ce aŭ luptat ei cu atîta foc în opoziţie, ca să nu poată lua nici măcar vre-o cîte-va fleacuri de tipărituri de la autorităţi? De ce a tipărit gratis tipografia *Voinţei*, în timpul celor opt ani de opoziţie, toate afişele şi manifestele, discursurile şi listele de subscripţie?

Ş'apoi, ce mai la deal la vale, de ce sînt la putere, dacă nu ca să trăiască bine?

Ciocănaş.

DIN CARNET

Biblioteca Centrală

Am vorbit în mai multe rînduri despre nenorocita Bibliotecă Centrală, care, deşi unica bibliotecă în Bucureşti, stă închisă din timpuri imemoriale.

Acum aflăm în sfîrşit, că această bibliotecă va fi instalată în localul de la intrarea Cişmegiului, unde a fost Curtea de Apel.

Dar şi în această chestie ministrul instrucţiunei procedează fără nici o socoteală.

Pentru cei însărcinaţi cu instalarea bibliotecei, chestia nu are altă importanţă, de cît aceea pe care ar avea-o înmagazinarea unor borfe, a unor vechituri.

Se caută pur şi simplu o magazie, în care să se azvîrle claie peste grămadă miile de volume pe cari le posedă biblioteca şi cataloagele, cari cuprind urmele altor mii de volume dispărute.

Să dăm o dovadă.

Alături de localul bibliotecei se instalează Conservatorul de muzică şi declamaţiune. Sălile de lectură vor fi alături cu sălile de trombon şi ale celor-l'alte instrumente de alamă.

Vă închipuiţi ce linişte perfectă vor avea aceia cari se vor duce să citească la bibliotecă. Cînd va fi cititorul cu mintea mai absorbită de un pasagiŭ important, va auzi de o-dată: brrr! ta-ta-ta! Saŭ, cum celor de la conservator le place foarte mult muzica uşoară:

Tu pleci, Mariţo,
Te duci în piaţă, etc.

Afară de aceasta, orele de citit la bibliotecă, ca şi orele de curs la Conservator, sînt de la 9 a. m., pînă la 5 p. m.

Ar fi, în sfîrşit, un mijloc ca să se dea cititorilor cîte-va ore liniştite: să se ţină biblioteca deschisă şi noaptea; dar pentru aceasta ar trebui să se introducă lumina electrică.

Memphis.

Atragem atenţiunea cetitorilor asupra ştirilor ce publicăm în pag. III a cu privire la „Panamaua din Piatra“.

Chestiunea macedoneană

Oficiosul colectivist, care, zilele trecute, cu multă generozitate ceda Grecilor drepturile Romîniei din Macedonia, văzînd că mărirea Greciei în dauna Romînilor n'a îmbucurat ci, din contră, a indignat întreaga ţară, a întors foaia şi, în penultima sa revistă, păzindu-se de a mai fi generoşi cu avutul altuia, pune chestiunea Macedoniei pe un teren cu totul noŭ.

Am fost cei d'întîi cari ne-am alarmat de generozitatea colectivistă şi schimbarea de front a grecofilului oficios nu poate de cît să ne bucure. Intr'adevăr, raţionamentul: *„mai bine o Grecie mare departe şi o Bulgarie mică aproape de noi“*, ori cît ar fi putut să placă unora, era însă atît de antinaţional, în cît nu ştim dacă oficiosul colectivist vorbia în serios, saŭ a vrut numai să facă o glumă.

Acest raţionament susţinut însă de un ziar care trece de oficios, trebuie să îngrijească pe fie-care romîn, căci cum revistele din organele guvernului exprimă opiniunea şi planurile guvernului în toate chestiunile cele mari, neapărat că şi în chestiunea macedoneană, oficiosul n'a făcut de cît să vorbească în numele, saŭ, cel puţin, să exprime opiniunea şefilor săi.

Dar iată că, după patru zile, acelaş oficios revine asupra modului cum a propus rezolvarea chestiunei macedonene. Pentru a nu face însă declaraţiuni fugitive şi a se dezminţi astfel singur, oficiosul, de astă-dată se mulţumeşte a declara că guvernanţii se îngrijesc de buna soartă a ţărei, dar că, *ce s'a făcut trebuia să rămîie şi a rămas secret, pentru că aşa e uzul.*

Colectiviştii, văzîndu-se prinşi cu ocaua mică, caută dar a scăpa de furia ţărei prin subterfugii diplomatice şi vor să-şi ascundă planurile sub secretul diplomaţiei.

Aceasta nu-i scapă însă de răspunderea pe care şi-aŭ afirmat-o prin declaraţiunile anterioare, şi secretul în care voiesc acum să se învăluie, ne lasă încă în nedumerire dacă guvernul într'adevăr a renunţat la planul săŭ de a ceda Greciei drepturile Romînilor din Macedonia, spre a cîştiga ast-fel alianţa cu Grecia.

In ultima declaraţiune, care vorbeşte de secrete diplomatice, nu se spune nimic în privinţa faptului că guvernul mai vrea o *„Grecie mare“*. Ce e mai mult, ne lasă a înţelege că secretul ce cu atîta sfinţenie voieşte să-l păzească, este tocmai această cedare a Macedoniei.

De datoria oficiosului este dar, de a ne vorbi limpede în această chestiune.

Diplom.

Secretele unei curţi imperiale

Un advocat de seamă. — Kotze-Schrader. — Un duel. — Scandal enorm.

D-rul Fritz Friedmann, unul din cei mai însemnaţi advocaţi ai baroului din Berlin, o luă într'o bună dimineaţă a anului trecut la sănătoasa, lăsînd în urma sa o mulţime de procese achitate, dar nepledate şi nerezolvate, nişte datorii în sumă de cîte-va sute de mii de mărci şi, pe de-asupra, oareşi-cari poliţe false.

*

Ca şi faimosul Hammerstein, Friedmann ducea o viaţă luxoasă şi risipia banii săi şi ai altora în dreapta şi în stînga. Cu toate veniturile sale enorme cari se ridicaŭ pînă la un sfert de milion pe an, Friedmann mai cheltuia într'acest interval de timp, o sumă îndoită. Pasiunea jocului de cărţi îl stăpînea, şi această pasiune îl şi dete la urma urmelor de rîpă.

Avusese deja un proces, pe care i-l intentase baroul, pentru oareşi-cari abateri de la regulamentele acestuia, din care scăpă ca prin urechile acului. Atunci, văzînd că krachul se apropie, se urcă în tren şi o porni spre Franţa, pentru a-şi lua locul printre iubiţii săi panamişti.

*

Aci, pentru a găsi banii cu cari să poată trăi, Friedmann oferi vestitului librar-editor Ollendorf, actele ce le poseda de la o senzaţională afacere, care i se încredinţase lui, în calitate de avocat.

Este vorba despre afacerea Kotze, care de sigur că este vie încă în amintirea tuturor.

De mai mult timp deja, cîte-va dame din înalta societate berlineză şi cari frecventaŭ des curtea imperială şi regală, primiaŭ foarte des nişte scrisorele anonime. Intr'aceste scrisorele se atrăgea atenţiunea soaţelor asupra relaţiunilor amoroase şi imorale ale respectivilor lor soţi şi vice-versa.

*

Se povesteaŭ într'aceste scrisori, diferite lucruri şi se dădeaŭ nume, cari făceaŭ ca să bănuiască cum că o persoană foarte sus pusă şi bine introdusă în mahalagizmele curţei, putea să le fi scris.

Cercetările dădură un rezultat de speriat. Pe biuroul de scris al maestrului de ceremonii, baronul de Kotze, se găsiră nişte hîrtii sugătoare, conţinînd cîte-va fraze identice cu cele dintr'o scrisoare; afară de aceasta, caracterele scrisului semănaŭ perfect.

*

Baronul Kotze trebuie să fi scris acele scrisorele şi trebuie să se fi servit de hîrtia sugătoare în chestie, pentru a usca cerneala. Căutîndu-se mai departe, asemenea sugători se mai găsiră şi la clubul pe care-l vizita Kotze.

Din ordin regal, acesta fu imediat depus şi în calitate sa de militar fu trimis înaintea parchetului militar.

Cercetările parchetului militar dădură însă un rezultat şi mai curios. Ele stabiliră că baronul de Kotze nu era vinovat şi că sugătorile cărora a căzut victimă, eraŭ anume pregătite de către un alt maestru de ceremonii, baronul de Schrader.

*

Darea la iveală a acestui rezultat aruncă o tristă lumină asupra moravurilor detestabile ce domnesc în cele mai înalte straturi ale păturei ce se pretinde a susţine actuală ordine de stat.

Conform cu vechile tradiţiuni, Kotze îl provoacă pe Schrader la duiel şi, lovit în demnitatea sa de om pînă în adîncul sufletului, îşi zise că, unul dintr'înşii trebuie să moară. Schrader fu cel lovit; de pe cîmpul de luptă el fu adus în stare de agonie.

Kotze însă, în baza legilor civile, fu arestat, duielul fiind oprit în Germania.

*

Cam asupra acestora relatează Friedmann. Cartea sa a apărut acum de curînd şi va avea probabil un succes fenomenal.

*

De-altmintrelea toate cărţile de acest soiŭ găsesc cititori.

Mi-aduc aminte de o altă carte, tot de această natură, datorită unui scriitor francez—Pierre de Lano, dacă nu mă înşel—care s'a desfăcut în zeci de ediţiuni,—dar care a adus atît pe autor cît şi pe editorul ei înaintea barei judecătoreşti.

Dar despre aceasta vom vorbi altă-dată.

Talangă

SCRISORI CĂTRE IUBITA

VIII

Münchenul

Dacă trista mea soartă nu m'ar sili să trăiesc în Bucureştĭ, aş preferi, de sigur, Parisul, şi, în caz cînd n'aş putea trăi acolo, mĭ-aş alege Munchenul. In adevăr, rar poţĭ găsi un oraş, cu atîtea apucăturĭ franceze, pariziene, în ceea ce priveşte libertatea vieţeĭ şi atmosfera artistică înconjurătoare. Munchenul este Mecca arteĭ germane şi am putea spune chiar a arteĭ universale. Pe cînd Parisul e în special adăpostul şi centrul arteĭ franceze, capitala Bavarieĭ este locul de întîlnire a tuturor artiştilor din întreaga lume. Cele două *„Saloane“* anuale — uriaşe expoziţiunĭ de pictură şi sculptură,—sînt alcătuite şi de pictorĭ germanĭ, dar şi de artiştĭ francezĭ, englezĭ, scandinavĭ, olandezĭ, americanĭ, ruşĭ, ungurĭ, etc. etc. E trecerea în revistă pe fie-ce an a sforţăreĭ artistice universale, şi acest lucru se găseşte maĭ ales în Munchen.

Pe lîngă această atmosferă artistică, nu-ĭ alt oraş în care democratizmul *în moravurĭ* să fie maĭ adînc realizat. In viaţa publică, toate cercurile societăţeĭ se întîlnesc, şi cum această viaţă publică se manifestează maĭ ales la berărie, acolo, alăturĭ de umilul meseriaş, întîlneştĭ miniştri, carĭ vin cu pîĭnea şi şvaiţerul în buzunar şi se duc singurĭ să-şĭ umple pocalul de bere de la canaua celebreĭ berăriĭ *Burger breuerei*, fabrica de bere a statuluĭ bavarez.

Viaţa este foarte ĭeftină. Cine este învăţat cu costisitorul traĭ bucureştean, este în adevăr coprins de mirare, cînd dejunezĭ cu o marcă (1 leŭ 25 banĭ) şi cînd cinezĭ perfect cu 1 marcă şi 50 de fenigĭ! Şi toate acestea în primul restaurant, unde vine lume aleasă şi unde toate productele sînt de prima calitate.

Fireşte, sînt şi localurĭ speciale pentru *străinĭ*, unde eştĭ jupoĭat în toată regula. In aceste localurĭ însă, munchenezul nu calcă nicĭ odată şi decĭ nu ele daŭ fizionomia acestuĭ oraş.

Apoĭ, unde puĭ *berea!* Hectolitrele de bere se calculează cu sutele de miĭ, şi din München, zilnic pornesc sute de vagoane speciale, pline de butoaĭe şi de sticle în ghiaţă, saŭ răcite în mod artificial, carĭ transportă celebra bere de München, în toate colţurile Europeĭ.

Şi renumele desigur nu-ĭ uzurpat. E un adevărat deliciŭ, această băutură recoritoare, de culoare brună, fără mult alcool şi care nicĭ nu îmbată nicĭ nu îţĭ poate strica stomachul.

Şi apoĭ — apoĭ, dragă mea, Münchenul este oraşul amoruluĭ! Dragostea nu este socotită ca o ruşine, şi aprope nu costă parale. E o plăcere, o petrecere, şi de dînsa nu se privează nicĭ tînăra fată, sub cuvînt că este încă Domnişoară, nicĭ soţia neglijeată de bărbat, nicĭ văduvă încă în stare de a iubi.

Toate aceste bine-cuvîntate şi numeroase motive mă face, draga mea, să ĭubesc Münchenul, capitala Bavarieĭ şi centrul artistic al Germanieĭ.

Aussée, 26 Iulie. **Chiţibuş.**

Din Bîrlad

(Corespondenţă particulară a „Adevĕruluĭ“)

Nouĭ hoţiĭ. — Cine este acest hoţ? — O afirmare ridicolă. — Parchetul şi hoţia luĭ Guttmann.

Nouĭ hoţiĭ

Hoţiile colectiviştilor în serviciul comuneĭ se ţin lanţ. Se înţelege, de ce Bîrladul ar face excepţie de Galaţĭ şi alte oraşe ale ţăreĭ? D'abĭa s'aŭ prins cu mîţa în sac şeful biurouluĭ axizelor Gheorghiade şi douĭ agenţĭ de pe la morĭ, şi astă-zĭ avem de înregistrat la activul colectivităţeĭ, un noŭ pungaş, anume Vasile Dobre, zis şi Haraşogă, agent perceptor la bariera grădineĭ publice.

Cine este acest hoţ?

Cine este Vasile Dobre? Un fost funcţionar la comună, destituit din serviciŭ de către D. N. Fleva, pe cînd se afla ministru de interne, pentru că exercita meseria de bătăuş în timpul alegerilor.

Fiind însă un agent credincios prefectuluĭ Nicorescu, l-a numit agent perceptor la barieră, pentru ca în această calitate să fure, dînd chitanţe cu sume ce nu corespundeaŭ la cotor.

O afirmare ridicolă

Lucru curios, că acest Dobre nu a fost nicĭ depus nicĭ destituit sub ridicolul pretext că „ar fi restituit 57 leĭ frustraţĭ de dînsul“.

Acestea le afirma poliţaĭul D-luĭ Nicorescu!

Consolare caracteristică

In afacerea Gheorghiadi, ĭată ce vă maĭ pot spune:

Intr'una din zile, fiind dus de la arest la parchet, între baĭonete, Gheorghiadi întîlneşte pe stradă pe prefectul Nicorescu, înaintea căruia începe a vărsa şiroaĭe de lacrimĭ. Acesta îl mîngîĭe şi îĭ spune ca să n'aĭbă grijă, căcĭ pe cît îĭ va fi cu putinţă, va face tot posibilul să-l scape.

Din fericire însă, magistraţiĭ noştri nu's tocmaĭ de părerea unuĭ prefect, care vrea cu orĭ-ce preţ să-şĭ ocrotească agenţiĭ.

Parchetul şi hoţia luĭ Guttmann

Incă ce-va de remarcat. Parchetul cercetează cu energie hoţia comisă de Azic Guttmann, care prin cheĭ mincinoase în curs de 6—7 lunĭ, fura marfă din depozitul situat în strada Principală, al fraţilor Bernfeld, o casă veche comercială.

Acest pungaş îşĭ exercita meseria sub ochiĭ agenţilor poliţieneştĭ, carĭ curs de atîta vreme se făceaŭ că nu obsearvă, ĭar hoţul vindea marfă pe un preţ ridicol în paguba comercianţilor detailiştĭ, ce îşĭ asortaŭ marfa de la angroiştiĭ Bernfeld.

Intr'una din nopţĭ, un sergent de stradă, neiniţiat în misterele „Oculteĭ“, a pus mîna pe hoţul de Guttmann şi l-a dat pe mîna parchetuluĭ.

După cercetările justiţieĭ, acest hoţ era ajutat şi de alţĭ complicĭ.

De sigur că parchetul va da şi de urma acestora.

Corespond.

Din Creta şi Macedonia

ATENA, 31 Iulie. — O depeşă din Larissa adresată ziaruluĭ *Asty*, anunţă că lîngă Vodena, în Macedonia, a fost o luptă între 150 de insurgenţĭ şi 500 de nisamĭ. După o luptă de cîte-va ceasurĭ, şeful Katarackia venind în ajutorul insurgenţilor, Turciĭ aŭ fost puşĭ pe fugă după ce aŭ pĭerdut 50 de morţĭ.

Bandele greceştĭ înaintează mereŭ.

LONDRA, 31 Iulie.— Se anunţă din Canea ziaruluĭ *Times* că adunarea revoluţionară cretană a remis deputaţilor carĭ sînt în acest oraş o scrisoare care zice că e gata să aştepte rezultatul demersurilor puterilor în favoarea Creteĭ.

Se află din sorginte sigură că Poarta a respins reclamaţiunile cretane, ne acordînd de cît menţinerea convenţiuneĭ da la Haleppa şi o amnistie generală.

In districtul Heraklion domneşte o anarchie desăvîrşită. Musulmaniĭ aŭ incendiat încă 4 sate şi aŭ ars cîte-va persoane.

BULETIN ATMOSFERIC

Bucureştĭ, 29 Iulie, 12 ore ziua.

Inălţimea barometrică la	0°.752.7
Temperatura aeruluĭ.	C° 31.°
Vîntul calm	
Starea ceruluĭ: puţin noros,	
Temperatura maximă de erĭ	33°
„ minimă de azĭ	15°

Temperatura a variat la noĭ între 35° şi 12°

Timp frumos şi călduros în toată ţara. La Păuceştĭ-Dragomireştĭ, Brăila, Sinaia, a plouat puţin; la Mamorniţa a plouat binişor. Barometrul a crescut în mijlociŭ cu 1 milimetru în Moldova şi Dobrogea şi cu 2 milimetri în Muntenia.

Regele Grecieĭ

PARIS, 1 AUGUST. — Se anunţă din Atena „Agenţieĭ Havas“ că se atribuĭe o mare însemnătate conferinţeĭ ce regele a avut erĭ cu D. Delianis, preşedinte al consiliuluĭ, şi miniştriĭ de rezbel şi afacerilor străine.

DIN CRETA

CONSTANTINOPOL, 31 Iulie. — Zinki-paşa, trimes în Creta, a primit puterĭ extraordinare. Poate maĭ cu deosebire să negocieze fără autorizaţie cu deputaţiĭ în privinţa concesiunilor ce nu sînt contrariĭ convenţiuneĭ de la Haleppa; de asemenea este însărcinat să pedepsească pe autoriĭ măcelurilor din Anapolis.

ATENA, 31 Iulie.—O luntre, urmărind pe ofiţeriĭ dezertorĭ, ĭ-a ajuns lîngă Cerigno. Somaţĭ să se predea, ofiţeriĭ aŭ refuzat şi aŭ ameninţat pe urmăritorĭ cu rezistenţa, apoĭ şĭ-aŭ continuat drumul.

ATENA, 31 Iulie.—Se crede în general că Grecia nu este decisă să secondeze maĭ mult silinţele Porţeĭ în Creta, de oare-ce sentimentele populare sînt foarte excitate în urma ultimelor măcelurĭ ale căror amănunte oribile umplu coloanele ziarelor.

CANEA, 31 Iulie. — Musulmaniĭ continuă cu prădarea provincieĭ orientale. Creştiniĭ uzează de represaliĭ.

LONDRA, 31 Iulie.—*Daily Chronicle* află că Englitera şi Rusia aŭ ajuns la o înţelegere saŭ că sînt aproape de a se înţelege asupra moduluĭ de a procede pentru a libera Armenia precum şi Creta de opresiunea turcească.

Armata rusească se va însărcina să pacifice Armenia, pe cînd flota britanică îşĭ vă lua aceeaşĭ sarcină în Creta.

ROMA, 31 Iulie. — *Agenţia Stefani* află din Canea că jefuirea provincieĭ orientale continuă; pînă acum s'aŭ incendiat cincĭ sate şi mănăstirĭ. Măsurile militare adoptate sînt nesuficiente. Nu se pune temeiŭ pe eficacitatea acţiuneĭ.

CRONICA

Năzdrăvăniĭ

Citesc în *informaţiile* poliţieĭ, pe ziua de treĭ-zecĭ Iulie — anul acesta, fireşte:

„De D. Tache Constantinescu, comerciant din Calea Moşilor *s'a condus* secţieĭ 48, pe băĭatul Ion Niculescu, care fiind în serviciŭ la D-sa, *a dispărut de două săptămînĭ*, furîndu-ĭ şi un ceas de argint.“

Să conducĭ la secţie pe un om, fie el chiar Ion Niculescu, care a dispărut de două săptămînĭ. . . e lucru mare, şi luĭ D. Tache i se cuvine măcar *Bene-merenti*.

*

D. Niţă Anghelescu, candidat liberal la primăria din Cîmpina, l-a întrecut pe D. Nae de maĭ sus. D-sa a făgăduit alegătorilor că va ilumina Cîmpina cu electricitate, pe care, în vederea economieĭ, *o va aduce cu butoaĭele.*

Il recomandăm luĭ Georgi şi luĭ conu Năstase de la interne.

*

Am citit într'un ziar cu care de alt-fel orĭ-ce bun creştin trebuĭe să simpatizeze:

...în ziarul—e vorba de *Romînul* şi D. Vintilă C. A. Rosetti—părinteluĭ săŭ No. 487...

Ui-te, asta-ĭ ortodoxă de tot.

Bac.

Din Romanaţĭ

(Corespondenţă particulară a Adevĕruluĭ).

Furtul cu pantachuza

Preetul paroh Costea Papugiu, din comuna Leoteştĭ, a scos de la episcopia de Vîlcea *o carte de milostenie*, numită pantachuză, ca să strîngă banĭ pentru repararea bisericeĭ din acea localitate. Prin intervenirea D-neĭ Maria Rudeanu, pantachuza aceasta a trecut în mîĭnile D-sale, sub pretextul că dînsa, avînd multe rude şi cunoştinţe în societatea înaltă, ar putea face bune achiziţiunĭ de banĭ pentru repararea bisericeĭ.

Mulţĭ oamenĭ pioşĭ aŭ depus diferite sume de banĭ, pe care le-a semnat în pantachuză. Din acest document sfînt se constată că cucoana Maria a incasat 7000 leĭ.

După multe stăruinţe, preotul Papugiu abĭa a putut scoate documentul, ĭar baniĭ nu sînt.

Ne facem datoria de creştinĭ, aducînd la cunoştinţa pravoslavnicilor credincioşĭ că ceĭ 7000 leĭ aŭ fost cheltuiţĭ în diferite chiolhanurĭ de cucoana Maria Pantachuza şi fraţico Kristaki, concubinul săŭ.

Silvas.

Războiul din Abisinia

ROMA, 31 Iulie.—*Agenţia Stefani* este autorizată să declare că ştirile ziarelor în privinţa preparativelor guvernuluĭ în vederea reluăreĭ ostilităţilor în Africa, sînt cu desăvîrşire false. Guvernul nu face de cît ceea ce trebuĭe pentru a se garanta în contra surprizelor eventuale.

Din Urlaţĭ

(Corespondenţă specială a ziaruluĭ Adevĕrul)

Un primar faĭmos

Oraşul Urlaţĭ face parte din acele nenorocite localităţĭ, carĭ aŭ o administrţie incapabilă de serviciile ce i se încredinţează.

Aceasta se va vedea din cele următoare: Primarul comuneĭ, *Cănuţă Ionescu*, crezînd că fiind în această funcţie îĭ se poate permite orĭ-ce, pune în funcţiĭ numaĭ pe datorniciĭ săĭ, ca să se plătească de datoriile ce le aŭ.

Funcţionarĭ oneştĭ aŭ fost îndepărtaţĭ din această cauză şi lăsaţĭ pe drumurĭ.

Pe lîngă aceasta, a încredinţat secretariatul primărieĭ unuĭa *D. Niculescu*, al căruĭ trecut pătat e cunoscut de toată lumea.

Poliţaĭul nostru

Nu de mult, într'o singură noapte, s'aŭ întîmplat cincĭ spargerĭ de case, dintre carĭ una la sora poliţaĭuluĭ şi alta la nepoata primaruluĭ. Incapacitatea poliţaĭuluĭ Costescu e atît de mare, în cît nicĭ pînă astă-zĭ făcătoriĭ de rele n'aŭ fost descoperiţĭ!...

Şi spargerĭ de case, furtişagurĭ, se întîmplă maĭ în fie-ce noapte, din cauză că vardiştiĭ, de şi în număr îndestulător pentru comună, sînt repartizaţĭ ca servitorĭ pe la: primar, poliţaĭ, sub-comisar, etc.

Afară de asta, a *permis* unuĭ serviciŭ barometric de a scoate latrine *ziua*, atît de la localurĭ publice, cît şi particulare, în timp de o săptămînă, contrar regulamentuluĭ salubrităţeĭ publice, şi, acum pe timp de vară, cînd atîtea epidemiĭ ne ameninţă.

Acest profan are în serviciul săŭ de subcomisar un zbir, anume *Repeţeanu*, care fiind vecĭnic beat, se poartă într'un mod infam cu cetăţeniĭ.

Ce zice D. Stolojan de funcţionariĭ D-sale?

Holerină

Un caz de holerină s'a întîmplat aci, în ziua de 21 Iulie.

Un ţigan, locuitor din comuna *Magula*, pe cînd era transportat către spitalul din Urlaţĭ, a murit pe drum, fiind coprins de vărsăturĭ.

Supunem cazul D-luĭ Felix, directorul general al serviciuluĭ sanitar.

Mision.

INFORMAŢIUNI

INTERIOARE

D. G. Mîrzescu, emisarul guvernuluĭ pe lîngă fostul mitropolit Ghenadie, va pleca în curînd la Iaşĭ, pentru a interveni, în numele guvernuluĭ, pe lîngă mitropolitul Moldoveĭ, ca să primească a fi ales mitropolit primat.

Ministrul de Finanţe a primit maĭ multe denunţărĭ de la R.-Sărat în contra casieruluĭ general Alexandrescu, care, se zice, ar fi mîncat o oare-care sumă de banĭ din casa societăţeĭ funcţionarilor publicĭ, al căruĭ preşedinte este.

E vorba a se trimite un inspector financiar, pentru a constata cele denunţate.

D. Paul Stătescu, indignat de modul cum Oculta caută prin fel de fel de intrigĭ ca să scape de D-sa, spunea erĭ unuĭ prieten al săŭ:

«In momentul cînd o fi să plec de la prefectură, va pleca şi Eugen de la justiţie!»

Aflăm că mîĭne soseşte în Capitală delegaţiunea deputaţilor, senatorilor şi membrilor marcanţĭ aĭ partiduluĭ liberal din Galaţĭ, compusă din D-niĭ Sechiari, Zorilă şi Nicorescu, pentru a expune guvernuluĭ condiţiunile de împăcĭuire şi liniştire a situaţieĭ creĭate de guvern prin protejarea panamistuluĭ Malaxa.

Mîĭne, se va ţine la ministerul de interne un consiliŭ de miniştri.

La ordinea zileĭ: nerezolvatele chestiunĭ în privinţa numirilor de prefecţĭ şi a consiliuluĭ comunal de Iaşĭ.

BURSA DIN BUCURESCI

Cursul de la 31 Iulie (12 August) 1896

5% Renta r. p.	102¼	Acţ. B. Agricole	—
5% Renta am.	100¾	Dacia-Romînia	—
5% » (92—93)	99½	Naţionala	—
5% » am.	99½	Patria	—
6% Obl. rur.	101⅜	Construcţiĭ	—
Pensiunĭ	293	SCHIMB	
5% Obl. c. Buc.	95¼	Londra	25.21.¼20½
5% » (1890)	96¼	Paris	100.15.10
5% Func. rur.	92⅛	Viena	211.10⅞
5% » urb.	88⅝	Berlin	123.65.55
5% » »	—	Belgia	99.25
5% » » Iaşĭ	82½	Scont B. n.	8
5% Obl. bazalt	—	Avans. » »	6
Banca Naţ.	—	» C. dep.	5½

In consiliul de miniştri ce se va ţine mîĭne la ministerul de interne, se va hotărî şi soarta D-lor Dimitriu şi Dr. Munteanu, prefecţiĭ de Teleorman şi Putna, ale căror situaţiĭ aŭ devenit imposibile în judeţele lor, din cauza vestiţilor excrochĭ Chiriţopol şi Săveanu, carĭ voĭesc a fi numiţĭ prefecţĭ în locul acestora.

Panamaua din Pĭatra-N.

La primăria din Pĭatra s'a descoperit zilele trecute o mulţime de hoţiĭ săvîrşite în dauna comuneĭ, de către fosta administraţie comunală.

Ni se afirmă că de treĭ zile, procurorul din localitate operează o minuţioasă anchetă la primărie.

Pînă acum se afirmă că s'aŭ descoperit deja o mulţime de gheşefturĭ săvîrşite cu facerea pavagelor, cu iluminatul, cu nişte expropierĭ, etc.

Sumele cu carĭ a fost furată comuna se crede că ating suma de 100.000 leĭ.

*

Erĭ, prefectul Albu, care e cunoscut că e prieten intim cu foştiĭ edilĭ aĭ comuneĭ, a trimis o lungă telegramă ministruluĭ de interne, prin care spune că era maĭ nemerit ca ancheta să fi fost făcută numaĭ de către un inspector administrativ.

*

Cu privire la D. prefect Albu, maĭ putem spune următoarele:

Fiind proprietarul hoteluluĭ Continental din acea localitate, a obligat pe toţĭ birjariĭ să aducă la hotelul săŭ pe toţĭ vizitatoriĭ carĭ vin în Pĭatra cu destinaţie pentru diferitele mînăstirĭ şi să nu plece la destinaţie de cît după o noapte.

Procedarea prefectuluĭ-antreprenor e pe cît de practică, pe atît de... colectivistă.

Rep.

D. Luca Ionescu, inspector administrativ, refuză de a primi prefectura de Tulcea.

D-sa a declarat că primeşte a-şĭ da dimisia din postul de inspector administrativ, numaĭ dacă i se va oferi prefectura de Prahova.

In urma uneĭ telegrame confidenţiale trimisă ministeruluĭ de interne de către prefectul din Pĭatra, D. Luca Ionescu, inspector administrativ, care se afla la Slănic în anchetarea afacereĭ Holban, a primit ordin de a pleca de urgenţă la Pĭatra, pentru a lua parte la anchetarea hoţiilor din acea localitate.

Parchetul din Iaşĭ a operat erĭ două arestărĭ: una în persoana D-luĭ Larion, proprietarul caselor din strada Păcurarĭ, de unde a luat naştere incendiul de zilele trecute, şi alta în persoana unuĭ potcovar, fiind bănuiţĭ că dînşiĭ ar fi pus focul intenţionat.

Ajutorul de primar al Galaţilor, D. G. Teodorescu, ale căruĭ relaţiunĭ cu Malaxa eraŭ din cele maĭ strînse, simţind acum că zilele amiculuĭ săŭ la primărie sînt numărate, a început să-l stigmatizeze în public, pentru potlogăriile carĭ le-a făcut la comună.

O afacere misterioasă

Parchetuluĭ de Ilfov i s'a denunţat Lunĭ o crimă în care se găseşte implicată una din cele maĭ bogate şi considerate familiĭ israelite din Romînia.

FOIŢA ZIARULUĬ „ADEVERUL“

34

PRIMEJDIE DE MOARTE

XXI

Confesiunea luĭ Kavanagh

Inţelesese îndată că mĭ am ţinut promisiunea şi dînd mîna luĭ Taras, zise:

— E de neînţeles. Mi se pare că aĭ băut maĭ puţin ca de obiceĭŭ.

— Mulţumesc, zise Taras, rîzînd; mĭ-ar fi frică să invoc această scuză.

Toţĭ oameniĭ carĭ se îmbată pretind a doua-zi că au băut maĭ puţin de cît de obiceĭ.

Kavanagh rîse cu dînsul.

— In orĭ-ce caz, zise el protestînd, la acest club se bea un wishki mizerabil.

— Am găsit că avea un gust curios, adăogă Taras; dar îmĭ închipuĭ că aceasta este credinţa tuturor celor carĭ se îmbată.

Sper că nu eram aşa de ridicol.

— De loc. Aĭ fost numaĭ incapabil de a te mişca.

Uite o cheĭe.

Se poate că aĭ pĭerdut-o din buzunar.

Puse pe masă cheĭa de la uşa de intrare.

— Vizitiul meŭ a găsit-o în cupeŭ. Dacă m'aş fi gîndit s'o caut acolo, aş fi ferit-o pe D-ra de o mare frică.

Nu-ĭ tocmaĭ plăcut ca să-l auzĭ pe cine-va sunînd la uşă-ţĭ după două ore din noapte.

Nu ţĭ-a făcut vre-un răŭ, sper?

Negîndindu-mă de cît la Taras, spuneam că mă simt bine.

— Am venit acĭ, continuă Taras, pentru a te întreba dacă nu vroieştĭ să vezĭ expoziţiunea de Chrisanteme.

Azĭ avem o zi rezervată pentru presă şi trebuĭe să scriŭ un articol asupra eĭ.

Fără a socoti plăcerea pe care mĭ o veĭ face, întovărăşindu-mă, colaborarea D-tale va folosi mult articoluluĭ meŭ.

Imĭ făcu un semn din ochĭ prin care înţeleseĭ că are ce-va să-mĭ spună.

Aşteptam să aud ce are să spună Taras.

— Haĭde, zise acesta cu vioicĭune,

Schimbînd toaleta pentru a-l acompania pe Kavanagh, mă întrebaĭ dacă a găsit cum-va mijlocul de a dejuca planurile poliţieĭ ruseştĭ.

XXIII

Ideĭa luĭ Kavanagh

Trăsura luĭ Kavanagh aştepta la poartă.

Dar pe capră nu maĭ era individul pe care-l văzusem în noaptea precedentă.

— Am primit veştĭ rele, îmĭ zise Kavanagh îndată ce eşirăm din palatul Lambeth.

Citeşte, zise el, scoţînd o scrisoare din portofoliul săŭ.

Deschiseĭ scrisoarea. In stînga vedeam un vultur negru, în dreapta o adresă scrisă cu caractere străine.

Trecuĭ cu ochiĭ peste această foaĭe de hîrtie, fără de a putea ceti ceva, dar pe revers descifraĭ diverse nume în litere italice. Unul maĭ ales mă alarmă: era acel al luĭ *Rudersdorf*.

— Ce-ĭ asta? întrebaĭ, căcĭ eŭ nu înţeleg nimic?

— Dar par'că cunoştĭ limba rusă?

— Cîte-va cuvinte, numaĭ.

Imĭ luă scrisoarea din mînă şi trecu eu ochiĭ peste dînsa, păstrînd o tăcere adîncă.

Apoĭ el îmĭ zise:

— Este o scrisoare a ministruluĭ poliţieĭ din St. Petersburg.

Ministrul îmĭ scrie cu cea maĭ mare bună-voinţă, dar îmĭ cere demisia.

Imĭ spune că am dat greş în lucrarea pe care am început o şi-mĭ dă a înţelege că-ĭ trebuĭe unul maĭ priceput de cît mine. Iţĭ închipuĭ, probabil, cine?

— Rudersdorf!

Kavanagh răspunse printr'un semn afirmativ şi continuă, reluînd scrisoarea.

— Iată motivele pe carĭ le dă:

«Am primit informaţiunĭ pozitive că prinţul Borgensky (acesta-ĭ Taras, o ştiĭ) a luat hotărîrea de a expune pe te scurt timp la Londra şi Paris o grupă, modelată la Lambeth şi care va produce Ţaruluĭ marĭ neplăcerĭ.

«Furia sa va cădea asupră-mĭ, ĭar expoziţiunea acestuĭ grup va grăbi căderea mea.

«Ordinul dat acum două-spre-zece lunĭ era de a ĭ impune luĭ Borgensky tăcere.

«Agitaţia sa trebuĭe suprimată chĭar cu preţul vieţeĭ sale şi a preţioaselor D-tale servicĭĭ.

«In vederea acestora, ĭ-am remis astăzĭ luĭ Rudersdorf instrucţiunĭ pentru Londra.»

Se opri, îmĭ reţinuĭ respiraţia. Eram prea speriată pentru a putea vorbi.

Kavanagh citi maĭ departe:

— «Dacă se poate face ceva pentru a scăpa viaţa prinţuluĭ Borgensky, sînt sigur că veĭ face, şi în acest caz veĭ fi recompensat pentru silinţele D-tale.

«In acest scop, am ordonat luĭ Rudersdorf de a te consulta înainte de a lucra.

«El va asculta şi executa tot ce-ĭ veĭ porunci, pentru a-l aduce pe Borgensky, sănătos şi neatins, pe bordul vasuluĭ *Volga*.

«Dar, în cazul în care n'aĭ avea nimic a-ĭ prescrise, Rudersdorf va fi liber a face ce va crede maĭ bine, pentru a-l paraliza pe Borgensky în activitatea sa prin mijloacele carĭ îĭ se vor părea preferabile şi D-ta veĭ fi scos din orĭ-ce responsabilitat în această afacere».

Suspină şi fără a spune ceva, puse scrisoarea în portofoliu.

— Cînd veni Rudersdorf? întrebaĭ după un teribil moment de tăcere.

— A plecat odată cu această scrisoare; a sosit, poate, acum.

— Acum? ziseĭ speriată.

— Mă aşteaptă poate acum acasă, pentru a primi instrucţiunile mele.

Inima-mĭ bătea teribil de tare.

— Ce aĭ să facĭ? murmuraĭ eŭ.

— Il voĭ evita atît timp, cît voĭ îndrăzni s'o fac.

— Aĭ să părăseştĭ Londra?

Clătină din cap.

— Din nenorocire, orĭ ce întîrzĭiere este un pericol. Mîĭne saŭ zilele următoare dacă nu mă va găsi Rudersdorf va cere instrucţiunĭ de la ministru.

El îĭ va descoperi că am părăsit apartamentul meŭ după primirea scrisoreĭ.

— Şi apoĭ?

— Apoĭ, probabil, ministrul va aştepta cîte-va zile, ĭar Rudersdorf va primi ordinul pe care-l aşteaptă cu aviditate, acela de a lucra cum îĭ va conveni maĭ bine.

— N'aĭ putea să-l facĭ ca să suspende pentru un timp oare-care orĭ-ce tentativă?

— Da, dar numaĭ pentru cîte-va zile, căcĭ bestia de Rudersdorf nu va putea răbda.

El este o bestie adevărată, căcĭ alt-fel pentru ce l-ar urî el pe Taras, aşa fără nicĭ un motiv, fără a-l cunoaşte măcar.

— Pentru ce?

— Pur şi simplu pentru a-şĭ satisface setea de sînge.

La lanţul săŭ el poartă un medalion, pe care mi l-a arătat.

Intr'însul se aflaŭ două bucle de păr de la două nihiliste, şi între acestea se afla scris numele luĭ Taras.

Trăsura se opri; uşa se deschise; ne scoborîrăm.

— Pentru ce să maĭ intrăm, îĭ ziseĭ, luîndu-ĭ braţul pe care mi-l oferi.

Ce ne maĭ pasă acum de florĭ.

— Trebuĭe să evităm de a da naştere la presupunerĭ, de aceea haide să intrăm.

Toţĭ servitoriĭ meĭ sînt spionĭ şi noĭ sînţem supraveghĭaţĭ atuncĭ cînd nicĭ nu visăm.

(Va urma)

Astă-zi, cînd faptele sînt constatate de justiţie şi faţă cu zvonurile ce circulă prin public, orĭ-ce rezervă e de prisos, spune *Voinţa*.

Chemarea doctoruluĭ

Vinerea trecută, 26 Iulie, după amiazĭ, D. Dr. D... a fost chemat de D-na Maria S..., văduvă, care locuieşte în casa sa, pe bulevardul Elisabeta. Văduva în chestiune, încă tînără şi frumoasă, nu maĭ voia să se căsătorească atît din cauză de interese de familie, cît şi din aceea că are douĭ copiĭ marĭ din prima căsătorie. D-na Maria S... fiind însărcinată şi momentul faceriĭ apropiindu-se, chĭemă pe D. Dr. D.... D. Dr. D... neputînd veni, recomandă văduveĭ pe un amic al săŭ, D. Ch...

Copilul noŭ născut

Cînd sosi D. dr. Ch.., fu introdus în odaĭa de culcare a văduveĭ, care născuse un băĭat zdravăn, cu două ore maĭ 'nainte. In cameră se aflaŭ o moaşă în vîrstă şi o doică.

Indată ce văzu pe prunc, doctorul făcu aspre observaţiunĭ moaşeĭ, care nu spălase încă ochiĭ copiluluĭ.

Dispariţiunea copiluluĭ

Nu trecu mult după aceasta şi moaşa luă copilul şi-l trecu prin fereastra care dă în intrarea Zalomit, încredinţîndu-l frateluĭ eĭ, un ovreiŭ, anume Herşcu. Doctorul cerînd explicaţiĭ, muma îĭ răspunse că, fiind văduvă şi avînd copiĭ marĭ, îĭ e ruşine să crească pe unul născut la dînsa şi îl trimite să-l alăpteze la locuinţa doiceĭ, unde va fi foarte bine îngrijit.

Moartea copiluluĭ

A doua zi, Sîmbătă, D. doctor Ch. . .. care veni să viziteze pe mumă, a întrebat şi de copil, şi i s'a răspuns că este foarte sănătos. Duminecă, cînd D. doctor Ch. . . veni pentru a treĭa oară să vadă pe pacientă, găsi în cameră şi pe muma eĭ, D-na R..., împreună cu moaşa. Tustrele plîngeaŭ şi moaşa spuse că copilul a murit. Imediat D-na R..., şi moaşa cerură doctoruluĭ să le dea un certificat de înmormîntare.

Medicul răspunse că nu poate libera un asemenea certificat pîna nu va vedea pe pruncul mort.

Incercare de mituire

Cele treĭ femeĭ insistară din toate puterile, promiţîndu-ĭ banĭ mulţĭ, vre-o zece miĭ de leĭ, şi protecţiune. Medicul refuză. In fine, după maĭ bine de o oră de stăruinţe fără nicĭ un succes, D-nele în cestiune consimţiră ca moaşa să ducă pe medic să vadă pruncul mort.

Pe drum, moaşa spunea necontenit mediculuĭ că va fi bine plătit.

Ajunşĭ la locuinţa doiceĭ, medicul găsi pe copilul mort cu faţa spre nişte icoane şi acoperit cu florĭ. Indată ce medicul examină cadavrul, nu-ĭ maĭ rămase nicĭ o îndoĭală asupra cauzelor carĭ pricinuiseră moartea.

Copilul fusese asfixiat.

Crima

Moaşa, reclamînd necontenit certificatul de înmormîntare, medicul îĭ răspunse: «Cum maĭ ceĭ certificat? Nu vezĭ că sîntem în prezenţa uneĭ crime?»

Moaşa îngălbeni. Medicul ĭeşind, imediat s'a dus la comisarul respectiv şi a denunţat cazul. Copilul a fost transportat imediat la morgă, unde i s'a făcut autopsia.

Arestarea

Imediat ce rezultatul autopsieĭ a fost comunicat parchetuluĭ, s'aŭ dat mandate de arestare în contra D-neĭ R..., muma văduveĭ, în contra moaşeĭ, a doiceĭ şi a bărbatuluĭ eĭ. Muma, fiind bolnavă în pat, nu a fost arestată; a fost pusă însă sub supraveghĭarea a douĭ agenţĭ

ECOURI

A apărut anuarul pensionarilor civilĭ şi eclesiasticĭ, plătiţĭ de casa pensiunilor civile la 1 Aprilie 1896.

La Sala de Depeşĭ a *Adevěruluĭ* aŭ soit următoarele noutăţĭ:

Figaro illustré. — August 1896. Leĭ 3.

Docteur Luis Unger: Manuel de **Pédiatrie,** Exposé concis et systématique des *Affections Infantiles*; un volum de 900 paginĭ, leĭ 16.

Docteur Legrain: Des Anomalies de l'instinct sexuel et en particulier des inversions du sens génital; leĭ 2.

Fritz Friedmann: L'Empereur **Guillaume II** et la Révolution par en Haut **L'affaire Kotze**, leĭ 3,50.

Paul Leroy Beaulieu: Traité théorique et pratique **d'Economie Politique.** 4 vol. et une table, leĭ 36.

Pierre Kropotkine: **L'anarchie.** Sa Philosophie,—Son Idéal, leĭ 1.

Docteur O. Dubois: La Médecine nouvelle pour 1896,—un vol. de 700 paginĭ, indispensabil orĭ-căreĭ familiĭ, leĭ 2.90.

La Vie pour rire. Colecţiune complectă în 6 volume, leĭ 3.60.

Guides Baedeker.

Din Botoşanĭ

(Corespondenţă particulară a *Adevěruluĭ*)

Depunerea Kirschen.— Escrocheria. — Bancrutarea caseĭ germane şi sinuciderea unuĭ asociat.— Vizita asociatuluĭ şi intervenirea guvernuluĭ german.—Instruirea faptuluĭ.

Depunerea Kirschen

Intregul oraş a fost zilele trecute viŭ emoţionat de depunerea escrocilor Kirschen—tatăl şi fiul.

Diferite zvonurĭ despre această depunere circulă prin oraş.

Iată amănuntele cele maĭ sigure:

Escrocheria

Kirschen—tatăl şi fiul—văzînd că nu merge cu cinstea, ca să poată face avere şi maĭ ales doctorul neavînd clienţĭ, îşĭ făcură un plan ca să cîştige — prin escrocherie — banĭ.

Se pun în relaţiunĭ cu o vestită casă germană, ca să-ĭ procure orz foarte bun cu 25 de leĭ maĭ ĭeftin la vagon. In adevăr, la prima comandă de 10 vagoane, eĭ trimit un orz foarte bun, pĭerzînd chĭar cîte-va sute de leĭ. La a doua comandă de 30 de leĭ, eĭ primesc un aconto de zece miĭ leĭ şi-ĭ trimit ĭarăşĭ un orz foarte curat şi bun.

Insă, cînd casa germană le face o comandă de 120 de vagoane, eĭ cer un aconto de 30 miĭ de leĭ, şi restul îndată ce va primi recipisa.

Indată ce aŭ primit ceĭ 30 miĭ de leĭ, pleacă spre Brăila şi cumpără tot ce găsesc: tăciunĭ, codină, etc., încărcînd vaporul cu vre-o cîte-va vagoane bune, în faţă.

Bancrutarea caseĭ germane şi sinuciderea unuĭ asociat

Indată ce casa germană primeşte recipisa, imediat li se trimite restul banilor. Insă la descărcatul mărfeĭ, văzînd escrocheria făcută, unul din asociaţĭ, de disperare, se sinucide.

Casa ne maĭ putînd rezista, bancrutează.

Imediat se anunţă consulatuluĭ german, ĭar acesta justiţieĭ romîne, care însă nu ĭa nicĭ o măsură serioasă.

Vizita asociatuluĭ şi intervenirea guvernuluĭ

Asociatul, văzînd că nu poate face nimic, vine în Romînia şi cere luĭ Kirschen să-ĭ dea măcar ceva, dar acesta l-a dat afară. Văduva sinucisuluĭ, împreună cu asociatul, prin plîngerĭ răzbat la împărat şi acesta prin guvern intervine ca guvernul nostru să ancheteze faptul şi să extrădeze pe escrocĭ.

Instruirea faptuluĭ

Imediat, D. judecător de instrucţie face un interogator doctoruluĭ şi-l depune la penitenciarul local. Bătrînul Kirschen a fost lăsat acasă — din cauză de boală — sub paza poliţieĭ pînă la 23 ale luneĭ Iulie, cînd a şi fost depus. Se vorbeşte că vor fi extrădaţĭ Austrieĭ şi aceasta îĭ va extrăda Germanieĭ, unde vor fi judecaţĭ.

Actualmente dosarul se află la ministerul de justiţie.

C. E. R.

DOSARUL ZILEI

Hoţ prins.—Poliţia de siguranţă a arestat aseară pe tînărul Victor Mehedinţeanu, fiul D-neĭ Angelina Alexandrescu, care profitînd de lipsa mameĭ sale, a spart o casetă din care a furat 1300 leĭ şi un revolver, cu carĭ apoĭ a fugit la Kitila.

Accident.— Un accident, care a a avut consecinţe funeste, s'a întîmplat erĭ la o bina din strada Nifon.

Rupîndu se o schelă, italianul Luidi, care lucra pe acea schelă, a căzut jos remănînd mort pe loc.

Douĭ lucrătorĭ aŭ fost grav rănițĭ.

Criminal precoce.— Un băĭat anume Costică, fiul luĭ Niţă Petre, din strada Grădinele, a înjunghiat erĭ pe un alt copil, anume Vladimir, în etate de patru anĭ.

Victima a fost transportată în stare gravă la spitalul Brîncovenesc, ĭar criminalul precoce a fost prins şi arestat.

Călcat de tren. — D. I. Marinescu, şeful magazioner de la gara Buzeŭ, a fost călcat de tren. Nenorocitul a rămas mort pe loc.

Invăţător bătăuş. — Invăţătorul Ioan Prodănescu, din comuna Şiviţa, judeţul Covurluĭ, a bătut alaltă-ĭerĭ atît de răŭ pe femeĭa preotuluĭ Ion Stratulat din acea comună, în cît victima este aproape de moarte.

Criminalul este liber.

Un escroc.—Poliţia de siguranţă a prins şi arestat astă-zĭ dimineaţă pe un tînăr anume Henric Curgel, fiul d-ruluĭ Curgel, din calea Rahoveĭ No. 3.

Numitul este urmărit de către poliţia bulgară din Sofia, pentru faptul de escrocherie şi abuz de încredere.

Printre alte pungăşiĭ săvîrşite, tînărul Curgel a înşelat pe un mare comerciant din Sofia, anume Ganciŭ Gavrilov, luîndu-ĭ patru poliţe în valoare de 26.000 leĭ.

Zilele aceste escrocul va fi extrădat.

ABONAMENTE de VARĂ

In ţară:

O lună, 3 leĭ; 15 zile, leĭ 1,50.

In străinătate:

O lună, 5 leĭ; 15 zile, leĭ 2,50

EDITIA III

Ultime Informaţiunĭ

INTERIOARE

La primăria din Galaţĭ, pe lîngă potlogăriile cunoscute pînă acum, s'aŭ maĭ descoperit zilele aceste şi falşurĭ în scripte.

Unul din falşificatorĭ, se afirmă că este chĭar ajutorul de primar, Theodorescu, care şi-a permis să ĭa singur rezoluţiunĭ carĭ cereaŭ să fie semnate de treĭ membriĭ.

Maĭ pe urmă a iscălit printre rîndurĭ pe ceĭ l'alţĭ douĭ membri.

Fostul mitropolit Gheorghian, despre care se spunea că ar fi consimţit a fi ales mitropolit primat, dar cu oare-carĭ condiţiunĭ, a declarat erĭ categoric unuĭ amic al nostru care a fost la Căldăruşanĭ, că nicĭ gînd n'a avut despre aşa ceva, de oare-ce n'ar putea lua succesiunea mitropolituluĭ, maĭ cu seamă în faţa moduluĭ cum acesta a fost detronat.

In urma dezastruluĭ întîmplat în Alexandria, care a aruncat o sută de familiĭ în mizerie, ministerul de interne a acordat nenorociţilor un ajutor de 5000 leĭ.

In cazul cînd Malaxa va maĭ fi menţinut în funcţia de primar la Galaţĭ, liberaliĭ din acea localitate s'aŭ hotărît de a face politică dizidentă, scoţînd şi un ziar al lor separat.

Erĭ, s'a efectuat la R.-Vîlcea, alegerea colegiuluĭ I de judeţ.

A reuşit lista administraţieĭ.

Din Dorohoiŭ se veşteşte că D. Andreĭ Stavrat, fost profesor, s'a sinucis, trăgîndu-şĭ un glonţ de revolver în tîmpla dreaptă.

Moartea nenorocituluĭ a fost instantanee.

Cauzele carĭ l-aŭ determinat la acest act disperat sînt necunoscute încă.

Erĭ, parchetul militar a pus în stare de arestare pe D. Iacob Ţăranu.

Poliţia Capitaleĭ a arestat 14 grecĭ cerşetorĭ, carĭ îşĭ exibaŭ pe stradele Capitaleĭ picĭoarile şi mîinile sucite, dar carĭ în realitate eraŭ cu totuĭ teferĭ.

Sîntem informaţĭ că îndată ce D. Luca Ionescu, inspectorul administrativ, a sosit în Piatra, cu însărcinarea de a face o anchetă administrativă în gestiunea comuneĭ, parchetul a încetat cercetările ce începuse de cîte-va zile.

O nenorocire s'a întîmplat erĭ pe Dunăre, lîngă Tulcea.

Un şlep, fiind lovit de un vapor, s'a cufundat în Dunăre.

Douĭ mateloţĭ carĭ se aflaŭ pe bordul şlepuluĭ s'aŭ înecat.

Malaxa a avut alaltă-erĭ neobrăzarea ca să convoace în şedinţă consiliul comunal din Galaţĭ. Mulţĭ dintre consilierĭ aŭ refuzat să ĭa parte la şedinţă, trimiţînd răspuns că nu pot veni, din cauză că nu vor să se molipsească de malaxită.

Comandantul de gardiştĭ, un anume Niculescu, de la Compania II-a, se poartă în mod cu totul sălbatec faţă de subalternĭ.

Aducem aceasta la cunoştinţa D-luĭ Paul Stătescu.

Pruncuciderea de pe bulev. Elisabeta

D. procuror Ionescu continuă cu mare activitate investigaţiile în afacerea pruncucidereĭ de pe bulevardul Elisabeta.

Pînă acum s'aŭ operat şease arestărĭ.

D-na Maria Şt..., văduva, şi mama copiluluĭ mort, D-na R... mama aceste'a, sînt arestate de o camdată acasă; ĭar moaşa Lustgarten, domiciliată în calea Văcăreştĭ, No. 208, fratele eĭ Herşcu, doica Maria Rădulescu şi cu bărbatul săŭ, domiciliaţĭ în strada Fraţilor, No. 58, aŭ fost arestaţĭ la poliţie.

*

Cadavrul copiluluĭ încă nu e îngropat. Este vorba să se facă o nouă cercetare de către alţĭ medicĭ, la carĭ însă parchetul nu consimte, ţinînd socoteală numaĭ de constatarea medico-legală, după care copilul ar fi murit asfixiat.

*

Toate bănuielile cad numaĭ asupra doiceĭ, ca autoare materială a crimeĭ. Instrucţia va căuta acum să obţină de la femeĭa criminală mărturisirea despre persoana care a plătit-o ca să comită această crimă.

Autoriĭ moralĭ pot fi saŭ D-na R... saŭ fiica sa, D-na Şt..., mama copiluluĭ.

E posibil însă ca să fie numaĭ una din două, şi asupra acestuĭ punct se vor îndrepta toate cercetările.

D. Arapu. prefectul de Botoşanĭ, a sosit în Capitală, în afacerĭ de serviciŭ.

A se citi în pagina a patra urmarea foiţeĭ de astă-zĭ PRIN CRIMA.

ECOURI

De la 1 Octombrie, se va deschide un spital comunal în comuna Bicaz, judeţul Neamţu.

Sursele de ape purgative sînt aşa de abondente, în cît este indispensabil de a se individualiza aceste surse de calităţĭ atît de diferite spre a se putea alege bine sursa care trebuieşte prescrisă bolnavilor.

După cercerea celebrităţilor medicale din toată lumea, reese că apa purgativă „Hunyadi Ianos“ marca Saxlehner este remarcabilă prin regularitatea efectelor eĭ şi prin aceasta întrece toate cele-l'alte ape amare şi merită de a fi preferată.

A apărut a doua ediţiune a *Formularuluĭ Judiciar* pentru judecătoriile de pace, de Demetru Gr. Georgian.

Această meritoasă lucrare este necesară atît advocaţilor cît şi particularilor carĭ aŭ procese pe la judecătoriile de pace, căcĭ prin formularele şi instrucţiunile ce conţine uşurează conducerea proceselor pe la judecătoriĭ.

Tîrgul cerealelor

Brăila, 30 Iulie, 1896

Grîŭ cant. 51520 gr. 58 1/4—61 3/4 pr. 7.75 9-12 1/2.

Cereale sosite:

Pe apă: Grîŭ 42000.
Pe uscat: Grîŭ 12100.

Marmorosch Blank & Comp.

ULTIME TELEGRAME

SOFIA, 31 Iulie. — Se asigură în mod pozitiv că ministrul de rezbel D. Petrow şi-a dat demisia şi că o menţine.

CETTINGE, 31 Iulie. — Prinţul Dambo a plecat la Antivari spre întîmpinarea prinţuluĭ de Neapole, care face o călătorie pe Mediterana pe bordul yactuluĭ Gaiola.

LONDRA, 31 Iulie.—Regina a exprimat dorinţa ca serbările pentru aniversarea sa de 80 de anĭ să se amîne pînă la împlinirea de 60 de anĭ de domnie.

TEHERAN, 31 Iulie. — Asasinul şahuluĭ a fost executat.

BIBLIOGRAFIE

A eşit de sub tipar în editura librărieĭ Socecŭ & comp. Iacob Negruzzi, **Scrierĭ complecte,** volumul 5. *Pe malul Măreĭ—Din Carpaţĭ*, traducerĭ din Schiller *Hoţiĭ—Conjuraţia luĭ Fiesco la Genova.*

Preţul leĭ 5.

*

A apărut al 7-lea număr din **Biblioteca Nouă.** Conţine cîte-va nuvele ale tînăruluĭ poet *Sextil Puşcariu*, sub titlul de *„Schiţe“*.

Se vinde la toate librăriile din ţară. Exemplarul 15 banĭ.

SPECTACOLE

PARCUL COLOSEULUI OPLLER.— In fie-ce seară marĭ reprezentaţiunĭ de gală. Theo, dans serpentin. **August cel prost. Congo Ballet.** Mare succes **Surorile Borcany.** Caiĭ dresaţĭ în libertate de D. **H. Cooke.** Debutul **Mis. Blanche,** călăreaţă de şcoală înaltă. La finele reprezentaţieĭ, marĭ pantomime comice, executate de toată trupa.

Societatea „Cultura“ din Iaşĭ

Se aduce la cunoştinţa publică că în ziua de 28 August a. c. se va ţine un concurs pentru ocuparea maĭ multor posturĭ de institutorĭ la şcoalele primare ale societăţeĭ Cultura din Iaşĭ. Programul şi orariul şcoalelor sînt aceleaşĭ ce sunt prescrise de noua lege a învăţământuluĭ primar pentru şcoalele statuluĭ.

Candidaţiĭ vor trebui să înainteze cel maĭ târziŭ până la 25 August la D. dr. Philippe Margulies, Iaşi Str. Vechie 83.

1) Actul de naştere

2) Certificatul de absolvire a 7 clase liceale saŭ a şcoaleĭ normale de institutorĭ.

3) Un certificat de bună conduită din partea autorităţilor comunale unde aŭ locuit în ceĭ din urmă treĭ anĭ.

Se vor preferi candidaţiĭ care vor putea dovedi că aŭ funcţionat ca suplinitorĭ la vre-una din şcoalele urbane ale statuluĭ.

Concursul se va ţine în localul societăţeĭ din Iaşĭ strada Albă 15 înaintea uneĭ comisiunĭ, care va supune pe candidaţĭ la un examen de practica pedagogică, de limba română şi de aritmetică.

Pentru orĭ-ce informaţiĭ a se adresa la D. Dr. Ph. Margulies, Iaşĭ strada Vechie 83.

333—3 **Comitetul**

A V I S

La şcoala Israelito-Română „Fraţĭ Abraham şi David Schwarzmann“ din Brăila este vacant postul unuĭ director care va preda tot de odată şi limba română în clasele III-a şi a IV-a. Acest post este retribuit cu 200 leĭ lunar. Sunt rugaţĭ aceĭ Domnĭ carĭ întrunesc condiţiunile de admitere prevăzute în noul regulament şcolar a-şĭ adresa ofertele lor până cel mult 10 August a. c, D-luĭ Dr. Ed. Silberstein.

339—3

FOIȚA ZIARULUI «ADEVĔRUL

104

PRIN CRIMA

PARTEA A TREIA

FRATE ȘI SORĂ

I

Salomé

„Alătur aci un cec de patru sute de miĭ de francĭ asupra caseĭ Rothschild pentru cheltuelĭ.

„Imĭ vețĭ ține socoteală de diferență. Te rog în acelaș timp să-mĭ comunicĭ în ce zi și la ce oră te găsesc la biuroul D tale.

Primițĭ etc.

„**Christoval de Monté-Léone**

„*Cours la Reine, 140*"

— Eĭ, tată! strigă Maurice vesel, ĭată elogiĭ și adevărurĭ.,.

Ah! cît sînt de fericit!...

— In tot cazul e un client faĭmos, zise Martin gînditor...

O sută de acțiunĭ de-ale Bănceĭ Franțeĭ!...

Drace, da bine merge.

Știĭ, dragul meŭ, e timp încă: în loc să te țiĭ de artă, ar fi maĭ bine pentru tine să lucrezĭ cu mine și să ĭeĭ succesiunea caseĭ mele.

— Nicĭ odată nu te voĭ contraria, zise Maurice.

Dacă vreĭ să merg cu tine la Bursă, mă duc...

Voințele tale sînt ordine pentru mine.

Dar am repulziune mare pentru cifre, combinațiĭ... speculațiunĭ...

Dacă aĭ putea să mă scuteștĭ de ele, aș fi foarte fericit.

Cu toate astea, repet, gîndește-te, și ceea ce va decide ințelepciunea ta, voĭ face.

Martin, mișcat, ĭĭ întinse brațele.

Iși aducea aminte că vorbele acestea ale luĭ Maurice le auzise de atîtea și atîtea orĭ, din gura stăpînuluĭ pe care-l pĭerduse!

— Eștĭ un băĭat excelent, ĭĭ zise: Sînt încă tînăr, în deplina posesiune a cereruluĭ și forțelor mele... Rămîĭ cu talbourile tale.

Sînt de ajuns eŭ pentru a atinge ținta ce mĭ am propus: să-țĭ asigur un viitor frumos și onorabil.

— Tu eștĭ cel maĭ bun dintre părințĭ, strigă Maurice căzînd în brațele ce ĭ se deschisese.

Scrisoarea rămăsese pe biuroŭ.

Inainte de a eși, Martin o luă ca s'o pună la loc sigur.

Aceeaș impresiune bizară se produse într'însul.

— Dar unde am maĭ văzut eŭ oare scrisoarea aceasta, își zise el, unde am maĭ văzut o?...

III

La Parcul Monceau

Otelul din Parcul Monceaŭ e iluminat de sus pînă jos.

Poarta cea mare e deschisă.

Trăsurile de casă intră la pas.

Aceste trăsurĭ se opresc toate înaintea marchizeĭ.

Femeĭ tinere cu toalete deschise, bărbațĭ în haĭne negre, se îndreptă spre ușa celuĭ d'întîĭŭ salon.

E contele și contesa Napoulo.

Baronesa Sarah Mohran, una dintre ficele lor, și cu baronul.

Marchiza de Mongelin și bărbatul săŭ.

Contele și contesa de Premesnil.

D. Georges Claĭne, un mare financiar stabilit de cîțĭ va anĭ în Franța, unde face afacerĭ considerabile.

Louis Berthier ĭĭ primește în salon.

Fiind-că nu ĭ o serbare mare, dar numaĭ o recepțiune de intimĭ, Sylvia nu e lîngă bărbatul săŭ.

Ea stă în camera din mijloc, aceea unde François Berthier își primĭa oaspețiĭ, în seara cînd a fost lovit de apoplexie.

Sylvia, așezată într'un fotoliu monumental ca și dînsa, primește pe invitațĭ ridicîndu-se puțin la apropierea lor.

Pentru un moment, două lucrurĭ o preocupă.

Toaleta eĭ de catifea roșie pe care n'o căpătase încă...

Prințul Monté-Léone, care refuzase în mod absolut prînzul ce voĭaŭ să-ĭ ofere soțiĭ Berthĭer și care nu primise de cît să vie seara ca să petreacă vr'o cîte-va minute la otelul din parcul Monceau.

Dar fiind-că n'auzea nicĭ un singur cuvînt din cele ce i se adresaŭ și își închipuĭa că toată lumea trebuĭa să împărtășească preocupările eĭ, răspundea ca de obiceĭŭ, lucrurile cele maĭ ciudate, la complimentele ce i se adresaŭ.

— Eștĭ frumoasă astă seară, baroană, ĭĭ zise contesa de Napoulo, una dintre intimele sale, care vorbĭa încet, par'că ĭ-ar fi părut răŭ, cu molicĭunea eĭ de orientală.

— Trebuĭe să sosească, răspunse Sylvia. A spus că vine la un-spre-zece ore și trebuĭe să fie deja aci... De cît străiniĭ aceștia nu știŭ să trăĭască...

Era roșie și cu totul iritată.

Rochia-ĭ verde de catifea făcea ca fața eĭ să apară și maĭ aprinsă.

D-na de Premesnil înaintă și, auzind ultimele cuvinte ale Sylvieĭ, zise:

— Prințul de Monté-Leone vine pentru întîĭa oară la D-v. și nu putea să sosească la aprinsul lămpilor.

— Nu maĭ spune, zise Sylvia, Salomé nu s'a ținut de cuvît.

Sînt furibasă!... Să fiŭ nevoită ca să pun vechitura asta!...

E de la Walck și m'a costat o mie cincĭ sute de francĭ, dar nu împiedică aceasta ca să prefer pe cea-l'altă.

Grupul de bărbațĭ, carĭ stăteaŭ în picĭoare în cel-l'alt capăt al Salonuluĭ, vorbĭaŭ despre oaspele așteptat.

Eugene de Graves devenise acuma un individ serios, care era ascultat.

Intr'o zi, întîlnind pe un om politic în mare vază, se acățase de dînsul; prin intrigĭ și mulțămită spirituluĭ saŭ plin de duplicitate, devenise intimul săŭ.

Politica înlocuise acum pentru dînsul petrecerile și femeile; se zicea chiár că-ĭ venise ambiția.

Maĭ întîĭ, deputat al unuĭ district unde nu pusese nicĭ o dată piciorul, acum lucra ca să devie ministru.

Cumpărase ĭeften un ziar plicticos ca și ploaĭa.

Fiind darnic la parale, ca toțĭ ceĭ cărora le place să petreacă, se adunase în prejurul săŭ o mulțime de vagabonzĭ carĭ-l láudaŭ pe toate tonurile.

Pentru mulțĭ însă Eugen nu era de cît nepotul unchiuluĭ săŭ, omul de afacerĭ a căruĭ a-tot-puternicie și avere o exagera grație canaleriei sale.

—Și cine-i, mă rog, acest prinț de Monté-Léone? întrebă baronul Nollet... Un om serios, orĭ un aventurier?

— Un aventurier, nu cred, afirmă Louis Berthier, căcĭ bancheriĭ Chatram din New-York aŭ depus treĭ milioane pentru dînsul la Rothschild și tot atîta la mine.

— Drace, zise Napoule, asta însemnează ceva.

De Grrves continuă.

— Am voit să capăt informațiĭ sigure despra dînsul și adresîndu-mă în cheul d'Orsay, le-am obținut.

— Ce-aĭ aflat?

(Va urma)